

Her Hasret Ölüm Taşdı Ömrüme

– Aysu · 13 Ocak 2011

// hasretin sensiz günümde canıma okunan bir seladır
özlemin biriktikce sol yanımda bu can hep ahuzardadır //

şimdi ruhumu kör karanlık sokaklarıma salıyorum
ölüm bir şubat ayazı gibi dolaşıp dururken başımda
sensiz tahtası çürümüş bir köşkün izbe harabesiyim
anılarımızı dizlerinde uyutup hep akıp gittikce zaman

// ve hiç bitmez bir sancıdır bende bu senin hasretlerin
özlemlerimle bulandıkca bulanır benim mavi düşlerim //

oysaki.... gözlerimden tek bir an düşmezdi o siluetin
karanlık sokakların duvarlarında yankılandıkca sözlerin
şimdi sureti bozulmuş köhne duvarlardan inmez gözlerim
uzaklarda kalan övey bir sevdamıdır senin bu sevmelerin

// geçtiğin sokaklar bile sus pus olmuş hepsi dargın benimle
üstelik hiç eksilmiyor şu hasretin benim kederli ellerimde //

paslı hançer misaliydi hep hasretini taşıdım şu bağrımda
saymadım ki kaç damla düşürdüm çekipte gittiğin yollarına
o aşk dolu sözlerini bir kez daha usulca fısıldasan kulağıma
ve bitirsen şu gurbeti zamanı durdurarak dönsen kollarıma

// ve hep bir ağıta uyanır oldu sensiz doğan her günüm
her hasretin ardına sesizce yaklaşıyor ömrüme şu ölüm //